

ad a. Af 392 Rapporter var kun 66 modtagne *indenfor den fastsatte Frist*. Ekspertudvalget havde derfor foreslaaet Styrelsesraadet, at man for at opnaa, at Rapporterne for 1931 kunde foreligge i saa god Tid, at der blev givet Ekspertudvalget tilstrækkelig Tid til at behandle dem, indskrænkede Rapporterne for 1931 til at omhandle Perioden 1. Januar 1931 til 30. September 1931, men derefter igen lod Rapporterne omfatte et helt Aar, nemlig Tidsrummet fra 1. Oktober til 30. September.

Efter at Udvalget var blevet gjort bekendt med, at Styrelsesraadet havde tiltraadt dette Forslag, tog man dette til Efterretning, idet nogle af Udvalgets Medlemmer dog tog Forbehold med Hensyn til, hvilken Periode de aarlige Rapporter skulde omfatte.

ad b. Udvalget konstaterede, at nogle Stater i visse Tilfælde havde undladt at træffe Foranstaltning til at gøre Bestemmelser i ratificerede Konventioner effektive gennem dertil sigtende Bestemmelser i den nationale Lovgivning. I denne Anledning henstillede Udvalget til Styrelsesraadet at søge at faa de paagældende Stater til at respektere deres Forpligtelse i Henhold til Konventionen, idet Udvalget gav sin Tilslutning til det af Art. 408-Udvalget paa Konferencen i 1930 opstillede Princip: »Hellere ingen Konvention end Konventioner, som ikke efterleves«. Udvalget fremhævede dog samtidig, at det store Flertal af de afgivne Rapporter ikke havde givet Anledning til Indvendinger, og at Gennemgangen af Staternes Rapporter ikke havde givet Udvalget den mindste Grund til at antage, at de af den internationale Arbejdsorganisation opnaaede Resultater er uden praktisk Betydning.

ad c. I ikke faa Tilfælde havde der vist sig divergerende Opfattelser af Fortolkningen af enkelte Konventioner, og i mange Tilfælde var det, selv efter at der gennem Ekspertudvalget var afkrævet paagældende Regeringer yderligere Oplysninger, ikke lykkedes at faa en Afgørelse af disse Spørgsmaal. Indenfor Udvalget drøftede man indgaaende, paa hvilken Maade man kunde opnaa en endelig gyldig Afgørelse af disse Fortolkningsspørgsmaal; nogle Medlemmer gjorde gældende, at Konferencen selv var kompetent til at træffe saadan Afgørelse, medens andre gjorde gældende, at kun den internationale Domstol for mellemfolkelig Retspleje med bindende Virkning kunde træffe Afgørelser af disse Spørgsmaal.

For at opnaa en praktisk Løsning vedtog Udvalget at indstille, at Styrelsesraadet udfærdiger en Rapport om Fortolkning af Konventionerne til Forelæggelse for Konferencen.

ad d. Der viste sig indenfor Udvalget nogen Uoverensstemmelse med Hensyn til Omfanget af de Forpligtelser, som ifølge Fredstraktatens Art. 421 paahviler Stater, der har ratificeret en Konvention, til at bringe dens Bestemmelser i Anvendelse i Kolonier og Protektorater; i sin Indstilling udtalte Udvalget imidlertid enstemmigt Ønske om, at de interesserede Stater vil anerkende Spørgsmaalets Betydning og give det internationale Arbejdsbureau saa udtømmende Oplysninger som muligt om disse Forhold.

Som Konklusion af Resultaterne af Udvalgets Arbejde anføres det i Udvalgets Beretning, at det i Art. 408 fastsatte System med Afgivelse af aarlige Rapporter om Anvendelse af ratificerede Konventioner til gensidig Kontrol med, at Staterne overholder deres Forpligtelser i Henhold til ratificerede Konventioner, fungerer tilfredsstillende og giver en effektiv Garanti for Konventionernes ensartede Anvendelse i de forskellige Lande.

Udvalgets Beretning blev enstemmigt vedtaget af Konferencen.